

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด  
เมื่อวันที่ ๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

## จะว่าเกิดใหม่ก็ได้เมืองไทยเรา

วันพรุ่งนี้จะไปเทศน์ที่กิ่งอำเภอสามชัย จ.กาฬสินธุ์ แถวนี้อย่างไม่เคยเข้า ดูเหมือนไปทางอำเภอศรีธาตุตัดไปนั้น เทศน์ตอนบ่าย ๒ โมงวันพรุ่งนี้ เรากะว่าเที่ยงถึงจะออก เพราะไปที่นั่นจะไม่มีที่พักละมั้ง เขาไม่ได้บอกมา เที่ยงออกจากนี้ก็พอดีแล้ว รดวิงชั่ว โมงกว่าไปถึงที่นั่น เขามีเหตุผลอะไรบ้างก็ไม่รู้นะ เขานิมนต์เราไปเทศน์ แต่เราเชื่อว่าเรารับนะ คือเราจำเรื่องราวอะไรไม่ได้ แต่เราเชื่อที่ว่าเรารับ คือเหตุผลต้องพร้อมแล้วที่จะรับ เราเชื่อเอาตรงนี้นะไม่เชื่ออย่างอื่น จำไม่ได้ แต่จำเอาว่าเหตุผลทำไมถึงรับ ความลำบากลำบากเราก็ไม่สะดวกสบายในธาตุในชั้นนี้ด้วย แล้วทำไมถึงรับ ถามพระว่าเรารับแล้ว ถ้าวรับแล้วก็ยอมรับ แน่อย่างนั้นนะ จึงต้องไป

ระยะนี้พอออกพรรษาแล้วก็ต่อเรื่อย ๆ เรายกพวกเมืองอุดรธานีไปตีเมือง เชียงใหม่ให้พาดลงพม่าละ นี่สองงานแล้วทางเชียงใหม่ กุมภา แห่งหนึ่ง พฤศจิกายน แห่งหนึ่ง พฤศจิกายนเหมือนอำเภอสันกำแพง กุมภานี้วัดเจดีย์หลวง หลังกลืนไปเรียบร้อย แล้วถึงจะต่อโน้น ส่วนในกลืนนี้ใครคงมายุ่งกันไม่ได้ เพราะงานกลืนวัดใด ๆ ก็มาเกี่ยวโยงกับวัดนี้ ๆ เรื่อย ๆ ที่ว่าให้ไปตีเมืองเชียงใหม่คือว่า อยู่ในป่าในเขา เราข้ามเขาไปเลยว้างนั้นเถอะ เพราะเราไม่เคยข้ามเขา ข้ามเขาตีลงพม่าเลย สันกำแพงกับเชียงใหม่อยู่ใกล้กันตีตะเลย คงจะไปรถยนต์กะว่าอย่างนั้นนะ คือไปนี้ ๙ ชั่วโมงถึงเชียงใหม่ ทาง ๖๗๕ กิโลเมตรถึงเชียงใหม่พอดี เราตั้งเข็มไมล์เรียบร้อยแล้ว ทางสะดวก พอจากนั้นก็พุ่งไปจังหวัดเลย แล้วผ่านนครไทย พอออกจากนครไทยก็ตัดชาติตระการไปอุดรติดถ้ พุ่งไปลำปางเข้าถึงเชียงใหม่เลย ๙ ชั่วโมง เราตั้งนาฬิกาเรียบร้อยแล้วก็ตั้งเข็มไมล์ดู

ที่ไหนที่ยังไม่เคยไปเราจะตั้งเข็มไมล์ไว้ ให้รู้เวล่ำเวลาที่จะไปมาครวหน้าครวหลัง ก็มีเชียงใหม่เป็นพีเอ็ม ทางไกลกว่าเพื่อน ๖๗๕ กิโลเมตรถึงเชียงใหม่ แล้วก็สวนแสงธรรมดูเหมือน ๖๔๖ กิโลเมตร ถึงสวนแสงธรรมจากนี้ แล้วจันท์ ๖๔๐ กิโลเมตรถึงจันท์ ๓ แห่งนี้พอเป็นพีเอ็มเป็นน้องกันได้ นอกนั้นก็กำหนดไม่ได้แถวนี้อย่างไม่เคย มี ๓ แห่งนี้ไกล ที่เราเดินทางไกลนะ ทางมันก็ตีตลอดนะ เเท่าที่เราไปมาแล้วก็ตีไปตลอด ไปทางสายเชียงใหม่ก็ดีแล้วปีที่ไปเชียงใหม่ครั้งสุดท้ายนี้นั้นเขากำลังเบิกทางจากเชียงใหม่ออกมา ไปคราวนี้คงเรียบร้อยแล้ว มันหลายปีแล้วนะ ไปครั้งสุดท้ายเราไปรถยนต์ ส่วนไปเทศน์ไม่ได้ไปสายนี้นะ ไปตามระยะ ๆ ไปเรื่อย ส่วนที่เราไปเราไปเป็นเอกเทศพิเศษของเราที่จะตั้งเข็มไมล์ไป เชียงใหม่ ๖๗๕ กิโลเมตรพอดี จากนั้นถึงสวนแสงธรรม ๖๔๖ กิโลเมตร ถึงจันท์ ๖๔๐ กิโลเมตร ทางสามสายนี้ไกล

เมื่อวานทองคำได้ ๑ บาท ดอลลาร์ได้ ๑๙ ดอลลาร์ รวมทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๒,๗๕๐ กิโล รวมยอดทองคำทั้งหมดทั้งที่มอบแล้วและยังไม่มอบได้ทองคำ ๔,๓๐๒ กิโลครึ่ง เราจะพยายามไต่เต้าเข้าไปเรื่อย ๆ ไม่ได้ถอยนะ ที่นี่จะเริ่มละนะ ทางบ้านเมืองก็สมบูรณ์พูนผลทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นที่หายกังวลทุกอย่างแล้ว ทางศาสนาที่เราเป็นผู้นำตีเข้าทางโน้นตีเข้าทางนี้ รวมกันเข้า ยังไงก็ต้องขึ้นเรื่อย ๆ คราวนี้ ที่นี่เหมือนว่าตั้งรากตั้งฐานขึ้นมาใหม่เกิดใหม่ก็ได้เมืองไทยเรา พุดตรง ๆ อย่างนี้ละ มันจะจมจนหัวใจหลวงตาบัวจะขาดสะบั้นนะ ฟังซิ เมืองไทยเราจะจม

เวลาเราไปอ่านหนังสือกัณฑ์เทศน์ที่เขาถอดออกมาเนี่ย เราอ่านก็น่าฟัง พอดีกันเลย ๆ กับไอ้เนี่ย เขาก็น้อย่างหนักเหมือนกัน ไม้จันทน์ไม้ไผ่ ไร่ ๆ พวกเปรตพวกผีกินบ้านกินเมืองมันจะกินเอาเสียจนแหลกลจนเหลว จะไม่มีดับปอดเหลือติดเมืองไทยเราเลย มันขนาดนั้น มันเลวขนาดไหนคนไทยเราเนาะ คนไทยเราถูกชาวพุทธกลายเป็นเปรตเป็นผีกินบ้านกินเมือง กินดับกินปอดพี่น้องชาวไทย ศาสนามองกันอยู่เนี่ยก็ต้องออกพูดกันบ้างซิ ให้อำนาจรู้เรื่องความผิดความถูก เป็นลูกชาวพุทธมากต่อมากนะที่มาเป็นเปรตเป็นผีกินบ้านกินเมือง ทำตัวโอ้อ่าฟูฟ่า จนสัตว์นรกเขาย้ายตรงจะเป็นจะตาย ธงนี้จะบรรจุได้จำนวนเปรตผีเหล่านี้เพียงเท่านั้นคน อ้าว มาอีกแล้ว ๆ เลยย้ายตรงเรื่อยนะ ธงนี้แพ้มันมาเพิ่มเข้าอีก เอาธงสู้เข้ามาอีก สุนทรใจใจใหม่ เราเลยจะตายผู้ดูอยู่เนี่ยนะ มันยังไ้กันพวกนี้ อดไม่ได้ก็ว่าเอา ๆ ตีธงออก ปิด อย่ามาลงเกินไปนรกนี้

เราอย่าเข้าใจว่านรกนี้จะคับแคบนะ มันอยู่ที่หัวใจคน หัวใจสัตว์โลกผู้ทำบาปขึ้นอยู่ที่นั่น คำว่านรกจะคับแคบ จะได้สร้างนรกใหม่นี้ไม่มี เรือนจำมีการสร้างนะ เช่นอย่างเวลานี้เขาก็มาขอห้องน้ำห้องส้วมจากเรา ๕๐ ห้อง ทั้งนักโทษหญิงนักโทษชายแล้วอ่างน้ำสำหรับฝ่ายหญิงฝ่ายชายอีก ๒ อ่างใหญ่ ค่ามรดกเงินก็ล้านกว่า เขาก็จ่ายเป็นระยะ ๆ ที่เขาไปสั่งซื้อสิ่งของ ส่วนคนงานเขาเอานักโทษในเรือนจำทำเอง เราจึงไม่ยุ่งคอยแต่จ่ายเงิน เขาไปซื้อสิ่งของมาน้อยเพียงไรมาก็ค่อยจ่ายเป็นระยะ ๆ ไป ก็ได้ช่วยอยู่อย่างนี้จนอกจะแตกแล้วนะหลวงตา อยู่ในเมืองคนเราก็ยังได้ช่วย ช่วยลากออกจากคุกจากเรือนจำ แล้วก็ช่วยลากออกจากนรกอีก มันจะตายแล้วนะเวลานี้ จะไม่ให้พูดได้ยังไง

ธรรมพระพุทเจ้ามีได้มีเสียจากใคร มีแต่ความเมตตาแล้ว ๆ มันจะจมกับมนุษย์สัตว์ทุกคน ตกลงไปจม ฟังซิคำว่าจม จมน้ำเป็นยังไง อันนี้ยิ่งจมในนรกก็กัปก็กลับมันถึงจะขึ้นมา ใครจะมาอวดพระพุทเจ้าอย่ามาอวด ให้รีบแก้ไขตัวเองเสียตั้งแต่บัดนี้ละ เรื่องลมปากเฉย ๆ มันอวดได้นั้นแหละ อวดจากลมปากเฉย ๆ แต่ความจริงมีมาตั้งกัปตั้งกัลป์ใครจะไปอวดได้ไปลบได้สิ่งเหล่านี้ นี่ที่เราวิตถวิจารณ์ เราารู้สึกว่าถ้า

หากว่าพูดภาษาของโลกก็เรียกว่ารุ่นสุดขีดเลยเกี่ยวกับชาติไทยของเราคราวนี้ เรียกว่าเรารุ่นสุดขีด นี่เป็นเรื่องของธรรม เป็นไปด้วยความเมตตาแล้วนะ

เขาจะร้อนเราก็ไม่ร้อน เต็มไปด้วยเมตตา จุดขึ้นมา ๆ เท่านั้นเอง ถ้าหากเป็นแบบทุกซักร้อนด้วยกันแล้วเราจมนใครเลย ในเมืองไทยทั้งหมดเราจะต้องเป็นคนแรกจมนก่อนเพื่อน ความหวังใยพี่น้องชาวไทยอุ้มชาติบ้านเมืองเรา ถึงขนาดนั้นนะ เพราะฉะนั้นจึงเอาอย่างหนักทีเดียว เราไม่ได้ทำเล่น ๆ ทำอะไร เอาธรรมออกกางเลย คอขาด-ขาดไปเลย ขอให้พี่น้องชาวไทยเรายังเหลืออยู่ คอหลวงตาบัวนี้ได้พูดเต็ม อรรถเต็มธรรมเต็มสัต์เต็มส่วน แล้วโลกทั้งโลกของเมืองไทยเราไม่มีใครยอมรับ เรา จะยอมรับคนเดียว จะคอขาดคนเดียว หลวงตาบัวจะคอขาดคนเดียว พูดอรรถพูดธรรมให้พี่น้องทั้งหลายเต็มเม็ดเต็มหน่วย ว่าถูกต้องแล้วโดยสมบูรณ์ ไม่มีใครยอมรับแล้ว หลวงตาบัวจะยอมรับคนเดียว คอขาดไปคนเดียวเลย พี่น้องทั้งหลายอยู่คอไม่ขาด แต่หลวงตาบัวคอขาดไปคนเดียว สะเทือนมากไหมพิจารณาซิ

พูดโดยอรรถโดยธรรมด้วยความถูกต้องแม่นยำทุกอย่างแล้ว กลับถูกประหารชีวิตตัดคอลงไปเลยหลวงตาบัว รองพี่น้องชาวไทย พี่น้องชาวไทยซึ่งโอ้อ่า ๆ เป็นแบบเต่าอยู่ในกระดอง หัวหุดอยู่ในกระดองอย่างนี้ดีไหม เต่าหัวหุดอยู่ในกระดอง คนหนึ่งคอขาด กับคนหนึ่งหัวหุดอยู่ในกระดอง อันไหนเลวร้ายกว่ากัน เอาเทียบเข้าไปซิ หลวงตาไม่เสียดายคองนะ ตัดขาดเลย เหตุการณ์อะไรก็ตามถ้าลงได้ธรรมทางลงไปแล้ว คอขาดตามเลยเทียว จะให้มีความเสียดายในคอไม่มี นี่ละอำนาจแห่งธรรมเป็นอย่างนั้น ไม่ได้เสียดายยิ่งกว่าธรรมคือเหตุผล เมื่อพูดถูกต้องแล้ว เอ้า ขาด-ขาดไปเลยคอเรา พี่น้องชาวไทยไม่ขาดก็อยู่อย่างแก้ง ๆ ก้าง ๆ คอเราขาดเราไม่แก้งก้าง ขาดด้วยความเมตตาตาสงสารสละเพื่อชาติบ้านเมืองของเราขาดไป มีคุณค่ามีราคาขนาดไหน ไข่มุก ๆ ง่าม ๆ ตั้วม ๆ เตี้ยม ๆ อยู่ในกระดอง ๆ นั้นซีมันดูไม่ได้นะไอ้พวกอยู่ในกระดอง เป็นยังไงพิจารณากันซิ

ชาติเป็นของเรา สมบัติของชาติเป็นของเรา ใครทำไมจะไม่มีความรักสงวน ตั้งแต่ของอยู่ในบ้านเรา เรายังรักสงวน ไก่ตัวหนึ่งอยู่ในบ้านใครมาแตะได้เมื่อไร ถ้าไม่จงใจให้กันแล้วมาแตะไม่ได้คอขาด นั้นเห็นไหม นี่เจ้าของทรัพย์เขาพิจารณาซิ ไก่อยู่ในบ้านตัวเดียวเท่านั้น ถ้าไม่ได้ตกลงให้กันด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมด้วยกันทั้งสองฝ่ายแล้ว มาก็คอขาด นั้นฟังซินะ ถ้าให้กันแล้ว ยกมาทั้งคอกไก่ก็ได้เลยไม่มีปัญหาอะไรด้วยความพอใจ อันนี้ชาติไทยของเราไม่ได้มีความพอใจด้วยความลุ่มจมนจากเปรตจากผีทั้งหลายนี้ คอเราขาดก็ให้ขาดไปเลย คอเราไม่ขาดก็คอเขาขาดเท่านั้น เจ้าของทรัพย์กับมหาโจรปล้นกันเป็นยังไง มันต้องอย่างนั้นซิจึงเรียกว่าชาติไทยเรา

ชาติไทยเป็นชาติแห่งชาวพุทธ ชาวพุทธเสียสละ เป็นก็เป็น ตายก็ตายไปเลย เป็นตายด้วยความถูกต้องตามอรรถตามธรรม เราเป็นเจ้าของทรัพย์นี้ว่าไง ถูกต้องไหม เจ้าของทรัพย์ มหาโจรถูกต้องที่ไหน พิจารณาซิ เราเป็นเจ้าของทรัพย์ทุกคน ๆ ต้องมีความเสียสละต่อคำสัตย์คำจริงในสมบัติของตัวเอง คิดดูตั้งแต่โกนบ้านเขาตัวเดียวมา แต่ไม่ได้นะถ้าไม่ได้ตกลงกัน ถ้าตกลงกันแล้ว เอา เมืองไทยของเรานี้จะจมไปด้วยกัน ทั้งหมดในเมืองไทยด้วยความชอบธรรมแล้ว เอ้า จม จมนี่เพื่อไปสวรรค์ เอ้า จม ถ้าจมนี่เพื่อลงนรกไม่จม ต้องอย่างนั้นซิ ต้องมีข้อยอมรับกันซิ ต้องเอาให้จริงให้จังทุกคนนะ

เวลานี้กำลังเริ่มจะตั้งชาติบ้านเมืองของเราขึ้นด้วยทั้งสองฝ่ายตีตะล่อมเข้าหากัน ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างปรึกษาหารือกันเพื่อความเจริญรุ่งเรืองแน่นอนหนามันคงของชาติ ไม่เป็นไร ต่างคนต่างมุ่งหน้ามุ่งตาต่อผลประโยชน์สำหรับชาติบ้านเมืองแล้วพูดกันได้ทั้งนั้น ไม่มีอะไรขัดข้องกัน พวกกันจำเอานะ ให้ทุกคน ๆ พวกกันเสียสละ เราอย่าเห็นความเสียหายแก่เงินในกระเป๋าเรายิ่งกว่าชาติสมบัติอันใหญ่หลวง คือหัวใจของคนทั้งชาติอยู่กับคลังหลวงของเรา ตรงนั้นนะ เอา ค่อยสละเข้าไป มีมากมีน้อยให้สละลงไป ๆ เรื่อย ๆ ใหญ่ทางโน้นแล้วซุกหัวนอนที่ไหนได้เรา ถ้ามีหลักเกณฑ์ประกันชาติไทยของเราแล้วอยู่ที่ไหนได้นะ ถ้าไม่มีหลักเกณฑ์ประกันนี้ลองดูเถอะนะ

ใครอย่าอวดนะ อยู่ไม่มีถิ่นมีฐานมีบ้านมีเรือน ไม่มีหลักมีเกณฑ์ อยู่เหมือนสัตว์ป่านั้นแหละไม่มีเจ้าของ เขายังป้างทีเดียวตายหมดจะว่าไง เจ้าของมีนี่ไปยิงไม่ได้นะ ตั้งแต่เสียงปืนดังขึ้นที่ไหนเขามองดูสัตว์ของเขาแล้ว เห็นไหมละ ลองมาแตะสัตว์เขาดูซิ เขารักษาอยู่นั้น อันนี้ก็เหมือนกันสมบัติของเราทั้งชาติใครมาแตะได้วะ ต้องจริงจังทุกคนซิ อย่าอืดอาดเนือยนายนะ อย่าใจอ่อนแอท้อแท้ไม่ถูก ถึงคราวเข้มแข็งต้องเข้มแข็ง ถึงคราวอ่อน-อ่อนเป็นธรรมดาคนเรา เมื่อมีเหตุการณ์แล้วอ่อนไม่ได้ ต้องเป็นอย่างนั้นซิ ให้พยายามขึ้นเรื่อย ๆ ต่อไปนี้ก็จะค่อยก้าวเรื่อย ๆ ตั้งรากฐานใหม่ขึ้นมา ค่อยเป็นค่อยไป

เพราะทุกสิ่งทุกอย่างเมื่อเป็นที่แน่ใจแล้ว คนเราย่อมมีแก้ไขจะต้องเสียสละด้วยกัน ถ้าไม่แน่ใจไม่ว่าเขาว่าเรา ลงใจไม่ได้อะไรก็หลุดมือออกไปไม่ได้ ถ้าลงใจแล้วถึงไหนถึงกันเลย นี่เรากำลังเริ่มเข้าสู่ความลงใจได้แล้ว ทั้งทางชาติทางศาสนาตีตะล่อมเข้ามาเพื่อความอุ้มชูชาติบ้านเมืองของเรา จะค่อยเป็นค่อยไปนะ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านี้แหละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันท่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

[www.luangta.com](http://www.luangta.com) หรือ [www.geocities.com/bantadd](http://www.geocities.com/bantadd)